

PRAKSISOVERSIGT · UDLÆNDINGERET

Praksisoversigt over udvisning af unge under 18 år

Maslov-kriterierne, advarsel efter § 24 b og grænsen for »meget tungtvejende grunde«

Version 2 Opdateret 16. jul. 2026 50 afgørelser · 2004-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Udvisning af udlændinge, der har begået kriminalitet før det fyldte 18. år, udgør et selvstændigt spor i dansk udvisningspraksis. Hjemlen findes i udlændingeloven, men afgørelsen træffes reelt efter proportionalitetsvurderingen i [udlændingelovens § 26, stk. 2](#), sammenholdt med EMRK artikel 8 og Menneskerettighedsdomstolens Maslov-kriterier – hvorefter kriminalitet begået som mindreårig som udgangspunkt vejer mindre tungt end voksenkriminalitet, og hvor udvisning af en fastboende udlænding født eller indrejst som barn kræver »meget tungtvejende grunde«. Højesteret frifinder derfor typisk førstegangsdømte, velintegrerede unge for udvisning og tildeler i stedet en advarsel efter [§ 24 b](#), mens grov, gentagen personfarlig kriminalitet – særligt efter en tidligere advarsel eller betinget udvisning – fører til udvisning trods mindreårigheden. Oversigten dækker alene sager, hvor tiltalte var under 18 år på gerningstidspunktet.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Kriminalitet begået, før gerningsmanden fyldte 18 år, vejer som udgangspunkt mindre tungt i proportionalitetsafvejningen efter EMRK artikel 8 end voksenkriminalitet, jf. Maslov mod Østrig, præmis 72.
- 02** Ved kriminalitet begået af en mindreårig skal der tages særligt hensyn til den mindreåriges interesser og muligheden for reintegration, jf. Maslov-dommens præmis 82-83.
- 03** Ikke-voldelig kriminalitet begået som mindreårig giver kun begrænset adgang til udvisning, mens meget alvorlig voldelig kriminalitet kan retfærdiggøre udvisning, jf. Maslov præmis 84-85.
- 04** For en fastboende udlænding, der er født i Danmark eller indrejst som barn og har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her, kræves »meget tungtvejende grunde« for udvisning – også når den pågældende er mindreårig.
- 05** Forarbejdernes udgangspunkt om, at udvisning i almindelighed bør ske ved 1 års fængsel for velintegrerede udlændinge indrejst som børn, forudsætter udtrykkeligt, at forholdet ikke er begået som mindreårig.

- 06** Tildeling af advarsel efter udlændingelovens § 24 b er en lovbestemt følge og ikke et skøn: kan udvisning ikke ske på grund af Danmarks internationale forpligtelser, SKAL der tildeles en advarsel.
- 07** Højesteret frifinder typisk førstegangsdømte, velintegrerede unge for udvisning, når der ikke foreligger tidligere advarsel eller betinget udvisning, og den tidligere kriminalitet ikke indikerer en generel trussel mod den offentlige orden.
- 08** En tidligere advarsel eller betinget udvisning, som overtrædes, vægter tungt for ubetinget udvisning, jf. udlændingelovens § 24 a, nr. 5 – men vægten mindskes med tiden.
- 09** Hurtigt recidiv og fortsat personfarlig kriminalitet efter det fyldte 18. år er de faktorer, der oftest tipper afvejningen mod udvisning trods mindreårighed på gerningstidspunktet.
- 10** Indrejseforbuddets varighed indgår som et selvstændigt led i proportionalitetsvurderingen; Højesteret nedsætter ofte forbuddet fra bestandig til 6 år, selv hvor selve udvisningen opretholdes.
- 11** EMD har statueret krænkelse af artikel 8 i en række danske sager, hvor udvisningen var kombineret med indrejseforbud for bestandig eller i 12 år (Abdi, Noorzae, Sharifi og Sarac mod Danmark).
- 12** Mindreårige unionsborgere nyder den stærkeste beskyttelse: udvisning kræver, at det er »bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed«, jf. udlændingelovens § 26 b, stk. 3, nr. 2.
- 13** Manglende tilknytning til modtagerlandet udelukker ikke udvisning; selv en reelt ikke-eksisterende tilknytning kan opvejes af kriminalitetens grovhed og recidivrisikoen.
- 14** Ved efterprøvelse efter §§ 50 og 50 a foretages en ny og selvstændig fuld prøvelse af EMRK artikel 8 på efterprøvelsetidspunktet, jf. Savran mod Danmark.
- 15** Ungdomskriminalitetsnævnet kan ikke træffe afgørelse med virkning over for en ung udlænding, der er udvist ved endelig dom; anklagemyndigheden skal derfor nedlægge principal påstand om udvisning og subsidær påstand om advarsel kombineret med nævnsbehandling.

Lovgrundlaget: hjemmel, proportionalitet og ung alder som formildende omstændighed

§ 1

Udvisning ved dom hviler på et tostrengt system. Først skal der være **hjemmel**, dernæst skal udvisningen være forenelig med Danmarks internationale forpligtelser.

Hjemmelssiden er blevet radikalt forenklet ved **lov nr. 755 af 20. juni 2025** ([lovforslag nr. 180 af 27. marts 2025](#)), der nyaffattede [udlændingelovens § 22](#) og § 23. Bestemmelsen lyder nu ganske kort:

Stk. 1. Udlændinge, der idømmes ubetinget fængselsstraf, udvises, jf. dog § 26, stk. 2.

Stk. 2. Udlændinge, der har haft lovligt ophold her i landet i de sidste 5 år eller derunder, og som idømmes betinget fængselsstraf, udvises, jf. dog § 26, stk. 2.

Det tidligere trappesystem med et kriminalitetskrav afhængigt af opholdets længde er dermed afskaffet. Nyaffattelsen finder anvendelse på lovovertrædelser begået **den 1. juli 2025 eller senere**; for ældre forhold gælder de tidligere §§ 22-24, jf. [Rigsadvokatmeddelelsen om udvisning ved dom, pkt. 4.1](#). Reformen betyder, at hele den retlige tyngde i sager om mindreårige lovovertrædere nu ligger i proportionalitetsvurderingen.

Denne vurdering foretages efter [udlændingelovens § 26, stk. 2](#):

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter §§ 22, 23 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b.

Ordene »med sikkerhed« markerer en tærskel: tvivl skal komme udvisningspåstanden til gode. Hertil kommer [§ 24 a](#), der opregner de forhold, som gør udvisning »særlig påkrævet« – bl.a. grovheden af kriminaliteten, straffens længde, tidligere domme, at udlændingen er [tildelt en advarsel efter § 24 b](#), at kriminaliteten er begået af flere i forening, og at den er særligt planlagt.

På strafudmålingssiden gælder [straffelovens § 82, stk. 1, nr. 1](#), hvorefter det i almindelighed skal indgå som formildende omstændighed, »at gerningsmanden ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført«. Bestemmelsen anvendes rutinemæssigt ved strafudmålingen over for mindreårige – se fx **S-1207-23**, hvor Østre Landsret udmålte 2 år og 4 måneders fængsel til en 17-årig for to voldtægter af 14-årige piger og udtrykkeligt henviste til § 82, stk. 1, nr. 1. § 82 er imidlertid ikke i sig selv afgørende for udvisningsspørgsmålet; det er den lavere strafudmåling og selve mindreårigheden, der forplanter sig ind i proportionalitetsafvejningen efter § 26, stk. 2.

Bliver udvisning afskåret af internationale forpligtelser, følger reaktionen af [§ 24 b, stk. 1](#), og indrejseforbuddets varighed af [§ 32, stk. 4 og 5](#).

LOV

[Straffeloven § 82, stk. 1](#)
[Udlændingeloven § 22, stk. 1, 2](#)
[Udlændingeloven § 24a](#)
[Udlændingeloven § 24b, stk. 1](#)
[Udlændingeloven § 26, stk. 2](#)
[Udlændingeloven § 32, stk. 4-5](#)

PRAKSIS

Landsretten · Landsretten skærper dom for voldtægt af to 14-årige piger - 17-årig tiltalt idømt 2 år og 4 måneders fængsel 21.06.2024

Maslov-kriterierne og det selvstændige mindreårighedsspor i EMD's praksis

Den bærende retskilde er Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03, [1638/03](#) (**Maslov mod Østrig**). Klageren var indrejst i Østrig som 6-årig, havde haft lovligt ophold i ca. 10 år og var idømt fængsel i 1 år og 3 måneder for bl.a. talrige indbrud af særlig grov beskaffenhed – kriminalitet, der med én undtagelse var ikke-voldelig og primært begået, mens han var mindreårig. EMD fandt udvisningen uproportional **selv med et tidsbegrænset indrejseforbud**, og lagde særlig vægt på, at kriminaliteten var begået i en tidlig alder og overvejende var ikke-voldelig.

Maslov-dommen indeholder to lag. Det første er den almindelige kriterieliste (præmis 68), som Rigsadvokaten sammenfatter til fire hovedkriterier i [Rigsadvokatmeddelelsen om udvisning ved dom, pkt. 4.2.1](#) – : kriminalitetens art og grovhed; tilknytningen til henholdsvis værtslandet og modtagerlandet; tiden efter kriminaliteten og adfærden i denne periode; samt hensynet til familielivet. Vægten af hvert kriterium afhænger af sagens omstændigheder (præmis 70).

Det andet lag er det **mindreårighedsspecifikke**. Rigsadvokatmeddelelsen har et selvstændigt afsnit herom, [pkt. 4.2.1.5 om udvisning af mindreårige udlændinge](#):

Når det drejer sig om kriminalitet, der er begået af en mindreårig, er der et særligt hensyn at tage til den mindreåriges interesser og muligheden for reintegration, jf. Maslov mod Østrig (2008), præmis 82 og 83. Der er kun en begrænset adgang til udvisning, hvis der er tale om ikke-voldelig kriminalitet begået af en mindreårig, jf. præmis 84, mens meget alvorlig voldelig kriminalitet kan retfærdiggøre udvisning, jf. præmis 85.

Sondringen mellem **ikke-voldelig** og **meget alvorlig voldelig** ungdomskriminalitet er dermed den centrale skillelinje. Rigsadvokaten henviser tillige til Külecki mod Østrig (2017), præmis 45-46, og til [16588/20 \(Ahmed mod Danmark, 2022\)](#), præmis 21, hvor EMD i den modsatte ende af spektret ikke fandt en permanent udvisning af en etableret migrant dømt for grov vold begået som mindreårig uproportional.

At mindreårighed alene ikke er en immunitet, illustreres af [42034/04 \(Emre mod Schweiz\)](#), hvor klageren var indrejst som 5-årig og havde begået de fleste forhold – herunder trusler, alvorlig legemsbeskadigelse, tyveri og røveri – som mindreårig. EMD fandt ikke udvisningen som sådan udelukket, men det **permanente indrejseforbud** uproportionalt. Samme mønster ses i [42703/98 \(Radovanovic mod Østrig\)](#), hvor EMD udtrykkeligt bemærkede, at en tidsbegrænset udvisning ville have været en tilstrækkelig og mere proportional reaktion end den permanente.

LOV	Udlændingeloven § 26, stk. 2	
PRAKSIS	Menneskerettighedsdomstolen · EMD: Permanent udvisning af etableret migrant dømt for grov vold som mindreårig er ikke uproportional	01.02.2022
	Menneskerettighedsdomstolen · Maslov mod Østrig: EMD-afgørelse om proportionalitet ved udvisning og retten til privatliv	23.06.2008
	Menneskerettighedsdomstolen · EMD-dom: Emre mod Schweiz – Krænkelser af retten til privatliv og familieliv ved permanent indrejseforbud	22.05.2008
	Menneskerettighedsdomstolen · Radovanovic mod Østrig: Menneskerettighedskrænkelser ved udvisning grundet kriminalitet	22.04.2004

§ 3 »Meget tungtvejende grunde«-tærsklen og forarbejdernes udtrykkelige mindreårighedsforbehold

For fastboende udlændinge, der er født i værtslandet eller indrejst som barn og har tilbragt det meste af barndom og ungdom her, kræves efter Maslov-dommens præmis 75 **meget tungtvejende grunde** for udvisning. Rigsadvokaten fremhæver, at kravet også gælder, når den pågældende er mindreårig, jf. [pkt. 4.2.1.5](#).

De danske forarbejder opstiller et talmæssigt udgangspunkt for denne gruppe. Retningslinjerne stammer fra bemærkningerne til **lov nr. 469 af 14. maj 2018 (lovforslag nr. 156 af 28. februar 2018)**, de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2.1), og er ved **lov nr. 755 af 20. juni 2025** udtrykkeligt fastslået som fortsat retvisende. De gengives i [Rigsadvokatmeddelelsen pkt. 4.2.1.1](#):

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder [...], at udvisning i almindelighed bør ske i de tilfælde, hvor en udlænding, der er født eller opvokset i Danmark eller kommet hertil som mindreårig og ikke har stiftet familie, idømmes 1 års fængsel [...] eller en strengere straf for de kriminalitetsformer, som Menneskerettighedsdomstolen ser med alvor på, herunder salg af narko, drab, voldelige overfald, brug af skydevåben, røveri, voldtægt, seksuelt misbrug af børn og de typer af kriminalitet i øvrigt, der er rettet mod andres fysiske integritet, herunder trusler.

Dette forudsætter dog, at der ikke er tale om et strafbart forhold begået som mindreårig [...], og at udlændingen har et vist minimum af tilknytning til det land, som den pågældende må forventes at tage ophold i [...].

Mindreårighedsforbeholdet er altså skrevet direkte ind i forarbejdernes hovedregel. Det betyder, at 1-årsudgangspunktet **ikke** uden videre kan overføres på ungdomskriminalitet – men forarbejderne tilføjer, at det »ikke nødvendigvis [er] udelukket, at der alligevel kan ske udvisning«, hvis forudsætningerne ikke er til stede. Det er netop i dette rum, at Højesterets praksis udspiller sig.

De historiske overvejelser bag afvejningsmodellen er behandlet i **Udvisningsudvalgets betænkning nr. 1326/1997 om udvisning** (Indenrigsministeriet), hvis bind 2, kapitel 15, gennemgår de internationale konventioner – herunder EMRK, Børnekonventionen og Flygtningekonventionen – som har betydning for dansk udvisningslovgivning og -praksis.

EMD's danske praksis afgrænser tærsklen nedadtil. Rigsadvokaten fremhæver **Abdi mod Danmark** (2021), **Noorzae mod Danmark** (2023), [31434/21](#) (**Sharifi mod Danmark**, 2023) og **Sarac mod Danmark** (2024) som sager, hvor EMD statuerede krænkelse – og bemærker, at udvisningerne i alle sagerne var kombineret med indrejseforbud **for bestandig eller i 12 år**. I Sharifi-sagen var klageren indrejst som 9-årig, havde ca. 16 års lovligt ophold, var idømt 2 år og 6 måneders fængsel for besiddelse af pistol med ammunition på offentligt sted, og havde **ikke tidligere modtaget en formel advarsel** om udvisning.

LOV

[Udlændingeloven § 22, stk. 1](#)
[Udlændingeloven § 26, stk. 2](#)

PRAKSIS

Menneskerettighedsdomstolen · EMD-dom om udvisning: Krænkelser af privatlivets fred ved 12 års indrejseforbud for afghansk statsborger 05.09.2023

Menneskerettighedsdomstolen · Maslov mod Østrig: EMD-afgørelse om proportionalitet ved udvisning og retten til privatliv 23.06.2008

Advarsel efter § 24 b – hovedreaktionen over for velintegrerede førstegangsdømte unge

§ 4

Advarselsordningen erstattede den betingede udvisning ved **lov nr. 469 af 14. maj 2018** med virkning fra 16. maj 2018. Af [de paragrafspecifikke forarbejder](#) fremgår formålet:

Med den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 24 b foreslås det, at indføre en advarselsordning uden prøvetid i stedet for ordningen om betinget udvisning. [...] Der vil – som med betinget udvisning i dag – alene skulle tildeles en advarsel, hvis udlændingen ikke kan udvises, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Rigsadvokaten understreger i [pkt. 4.1.5](#), at »[t]ildeling af advarsel er således en lovbestemt følge i de sager, hvor det vurderes, at Danmarks internationale forpligtelser er til hinder for en udvisning« – det er altså ikke en skønsmæssig mellemløsning, men den obligatoriske konsekvens af, at proportionalitetsvurderingen falder ud til den unges fordel. Modsat den betingede udvisning er der **ingen prøvetid**; advarslen løber i princippet tidsubegrænset, men »den vægt, der kan tillægges en advarsel, [vil] mindskes med tiden«.

Den ledende afgørelse på mindreårighedssporet er Højesterets dom af 21. juni 2024 – [AM2024.06.21H / SS-4/2024-HJR](#) – om en 17-årig født i Danmark, der blev dømt for grov vold med en golfkølle efter [straffelovens § 245, stk. 1](#) og frifundet for udvisning mod en advarsel. Rigsadvokaten gengiver dommen som [U 2024.4227H](#) og citerer Højesterets præmisser:

T1 er dømt for bl.a. grov vold begået som mindreårig. Volden har haft alvorlige konsekvenser for den forurettede. Kriminalitetens alvor understøtter, at han udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden. Han er tidligere, med en enkelt undtagelse, alene dømt for ikke-voldelig kriminalitet. Den tidligere kriminalitet indikerede ikke, at han generelt udgjorde en trussel mod den offentlige orden. Han er ikke idømt advarsel om udvisning eller udvist betinget. Hans tilknytning til Danmark er særdeles stærk, mens hans tilknytning til Irak er svag.

Præmisserne udgør en tjekliste for advarselsudfaldet: (i) forholdet begået som mindreårig, (ii) ingen forudgående advarsel eller betinget udvisning, (iii) tidligere kriminalitet overvejende ikke-voldelig og uden at indikere en generel trussel, (iv) særdeles stærk tilknytning til Danmark over for svag tilknytning til hjemlandet. Bemærkelsesværdigt er, at tillægsstraffen var **2 år og 2 måneders fængsel** – altså markant over forarbejdernes 1-årsudgangspunkt – uden at dette førte til udvisning.

Samme linje ses i Højesterets dom af 8. november 2024, [Sag 15/2024 / SS-15/2024-HJR](#), hvor en ung pakistansk statsborger, født og opvokset i Danmark, blev idømt 4 år og 6 måneders fængsel for uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder efter [straffelovens § 241](#) og forsætlig fareforvoldelse efter [§ 252, stk. 1](#) i forbindelse med kapkørsel. Højesteret konkluderede:

Højesteret finder efter en samlet vurdering, at der ikke foreligger sådanne meget tungtvejende grunde, som efter Menneskerettighedsdomstolens praksis kræves for at kunne udvise udlændinge, der er født i værtslandet.

Retten lagde vægt på, at straffen »i det væsentlige [var] begrundet i uagtsomhed og et kortvarigt kørselsforløb«, at han var ustraffet og velintegreret, og at der ikke var grundlag for at antage recidiv til personfarlig kriminalitet. Han blev i stedet tildelt en advarsel efter [§ 24 b](#). Sagen viser, at **kriminalitetens subjektive karakter** (uagtsomhed frem for forsæt) kan trække lige så tungt som strafudmålingen.

Advarselsudfaldet er ikke forbeholdt mindreårige. Højesteret har tildelt advarsel i beslægtede situationer, hvor et andet forhold begrænser vægten af kriminaliteten – se [SS-34/2023-HJR](#) om en velintegreret 24-årig dømt for voldtægt, [39/2024](#) om en statsløs palæstinenser idømt betinget fængsel, samt [SS-24/2024-HJR](#) og [52/2024](#) om utilregnelighed.

LOV	Straffeloven § 241	Straffeloven § 245, stk. 1	Straffeloven § 252, stk. 1
	Udlændingeloven § 24b, stk. 1	Udlændingeloven § 26, stk. 2	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret frifinder for udvisning grundet proportionalitetsvurdering efter artikel 8 Højesteret · Højesteret ophæver udvisning af statsløs palæstinenser på grund af manglende proportionalitet og recidivfare Højesteret · Højesterets afgørelse om udvisning efter uagtsomt manddrab ved særligt hensynsløs kørsel Højesteret · Højesteret omstøder udvisning af sindssyg mand med stærk tilknytning til Danmark Højesteret · Højesterets afvisning af udvisning af 17-årig født i Danmark efter grov vold med golfkølle Højesteret · Højesteret frifinder for udvisning i sag om grov vold og tildeler advarsel om udvisning Højesteret · Højesterets dom om voldtægt og udvisning: Proportionalitetsvurdering efter EMRK artikel 8 for en velintegreret udlænding		
			30.01.2025 18.12.2024 08.11.2024 13.09.2024 21.06.2024 21.06.2024 30.10.2023

Når mindreårigheden ikke er nok: grov, gentagen personfarlig kriminalitet

§ 5

Maslov-dommens præmis 85 åbner for udvisning ved **meget alvorlig voldelig kriminalitet** begået som mindreårig. Rigsadvokatmeddelelsen fremhæver to danske hovedafgørelser i denne kategori, jf. [pkt. 4.2.1.5](#).

Den første er **U 2020.132H** (Højesterets dom af 28. oktober 2019). Her blev en på gerningstidspunktet knap 16-årig udlænding, hvis far var unionsborger, idømt en fællesstraf på 3 år og 6 måneders fængsel og udvist for bestandig for et overfald med bl.a. knivstik i brystet begået i forening med flere gerningsmænd. Overfaldet fandt sted **mindre end to måneder efter**, at han var dømt for ligearartet kriminalitet. Højesteret udtalte:

Efter arten og grovheden af såvel hans nuværende som hans tidligere kriminalitet finder Højesteret efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af T, herunder risikoen for, at han igen vil begå alvorlig personfarlig kriminalitet, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning. Det forhold, at han var mindreårig, da han begik kriminaliteten, kan efter omstændighederne i sagen ikke føre til andet resultat.

Rigsadvokaten oplyser supplerende, at han kom til Danmark som knap 8-årig, havde boet ca. halvdelen af sit liv i hjemlandet og få måneder forinden var straffet for bl.a. flere røverier ved anvendelse af kniv og vold. Højesteret tiltrådte, at tilknytningen til Danmark var stærkere end til hjemlandet, men fandt, at han havde forudsætninger for at etablere en tilværelse dér.

Den anden – og aktuelle – hovedafgørelse er Højesterets dom af 16. februar 2026 i sag 62/2025, [SS-62/2025-HJR / AM2026.02.16H](#). En på gerningstidspunktet 16-årig syrisk statsborger blev idømt 1 år og 9 måneders fængsel for bl.a. grov vold i gentagelsestilfælde, røveri og ulovlig tvang mod en mindreårig og udvist med indrejseforbud i 6 år. Sagen udsprang af et overfald den 1. marts 2024, hvor en 14-årig forurettet blev opsøgt og systematisk udsat for vold over ca. halvanden time på flere lokationer – knytnæveslag, spark, tramp på hovedet og kroppen, slag med genstande, brændemærker med cigaretter – kombineret med røveri af taske og halskæde under trusler om øjeblikkelig vold og efterfølgende vidnetrusler. Højesteret udtalte:

Højesteret tiltræder af de grunde, som byretten har anført, at der efter en samlet vurdering foreligger sådanne meget tungtvejende grunde, som efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis kræves for at kunne udvise en udlænding for kriminalitet begået som mindreårig, når den pågældende er indrejst i Danmark som barn og har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her i landet. Denne vurdering understøttes yderligere af, at T efter byrettens dom på ny har begået grov vold omfattet af straffelovens § 245.

Byrettens præmisser, som Højesteret tiltrådte, viser, hvad der konkret gjorde grundene »meget tungtvejende«:

Tiltalte er tre gange tidligere straffet for vold, herunder grov vold, og han er ved dom af 23. februar 2024 tildelt en advarsel, ligesom han ved Vestre Landsrets dom af 5. marts 2024 [...] er tildelt en advarsel. Han begik sit første voldsforhold samme måned, som han fyldte 15 år, og der i de efterfølgende tilfælde tale om hurtigt recidiv. De pådømte forhold i denne sag vedrørende røveri, ulovlig tvang, og vidnetrusler er således begået kun 7 dage efter dommen af 23. februar 2024 [...]

Retten finder på den baggrund, og uanset tiltaltes unge alder, at de hensyn, der taler for udvisning, er så tungtvejende, at de har større vægt, end de hensyn, der taler imod udvisning.

Landsrettens dom i samme sagskompleks, [S-1992-24](#), skærpede straffen fra 1 år og 6 måneder til 1 år og 9 måneder og stadfæstede udvisningen med 6 års indrejseforbud, mens en medtalt alene fik advarsel om udvisning – en illustration af, at afvejningen er strengt individuel selv inden for samme gerningsforløb.

De to sager tegner mønsteret: det er **kombinationen** af (i) alvorlig personfarlig vold, (ii) tidligere ligeartet kriminalitet og (iii) meget hurtigt recidiv – typisk efter en advarsel – der bærer udvisningen igennem trods mindreårigheden.

LOV

[Straffeloven § 245, stk. 1](#)[Straffeloven § 288, stk. 1](#)[Udlændingeloven § 26, stk. 2](#)[Udlændingeloven § 32, stk. 5](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret stadfæster udvisning af mindreårig syrisk flygtning for grov vold og røveri	16.02.2026
	Højesteret · Højesteretsdom om udvisning af 16-årig for grov vold, røveri og pengefalsk	16.02.2026
	Landsretten · Skærpet straf for grov vold, røveri og pengefalsk begået af mindreårige – Udvisning af 16-årig syrisk statsborger	11.03.2025
	Menneskerettighedsdomstolen · Maslov mod Østrig: EMD-afgørelse om proportionalitet ved udvisning og retten til privatliv	23.06.2008

Advarsel eller betinget udvisning, der overtrædes – det tungeste enkeltmoment

§ 6

Efter [udlændingelovens § 24 a, nr. 5](#) skal det ved afgørelsen om udvisning indgå, om udvisning må anses for særlig påkrævet, fordi udlændingen tidligere er tildelt en advarsel efter § 24 b. Rigsadvokaten forklarer virkningen i [pkt. 4.1.5](#):

Ny kriminalitet omfattet af udlændingelovens §§ 22-23 vil skulle føre til udvisning, hvis de forhold, der på tidspunktet for tildelingen af advarslen medførte, at udvisning ikke kunne ske, ikke længere er til stede. Tilsvarende gælder, hvis den nye kriminalitet er så grov, at den – alene eller sammenholdt med den tidligere begåede kriminalitet – efter en afvejning fører til, at udvisning ikke med sikkerhed vil stride mod Danmarks internationale forpligtelser [...]

Praksis under den tidligere ordning med betinget udvisning er stadig retningsgivende for vægtningen. I [Sag 260/2014](#) udviste Højesteret en filippinsk statsborger, der var kommet til Danmark som 12-årig og havde tilbragt ca. halvdelen af sit liv her, efter gentagen volds-kriminalitet begået i prøvetiden for en betinget udvisning. Samme mønster i [Sag 76/2018](#), hvor ubetinget udvisning blev stadfæstet for grov vold begået i prøvetiden.

Den mest instruktive afgørelse om **overgangen fra ungdoms- til voksenkriminalitet** er [AM2017.03.16H](#). Tiltalte kom til Danmark som 6-årig, havde forældre og 12 halvsøskende her, og var i 2008 idømt ungdomssanktion for tre røverier begået som **15-årig**. I 2012 blev han betinget udvist, men fortsatte sin kriminelle løbebane og begik i 2015 forsøg på hjemmerøveri med grov vold mod en 71-årig mand. Højesteret udtalte:

Højesteret finder, at der på den anførte baggrund, herunder især at Tiltalte er fortsat med at begå personfarlig kriminalitet, efter han blev 18 år, er en betydelig risiko for, at han også fremover vil begå alvorlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises. Meget tungtvejende grunde taler således for, at han skal udvises.

Formuleringen viser, at Højesteret **udskiller ungdomskriminaliteten fra voksenkriminaliteten** i risikovurderingen: det er fortsættelsen efter det 18. år, der bærer konklusionen – ikke røverierne som 15-årig.

Samtidig fandt retten, at han trods manglende familie i Somalia ikke stod »fuldstændig uden forudsætninger«, da han talte flydende somali.

Den samme selvstændiggørelse af den mindreårige fortid ses i [SS-33/2022-HJR](#), hvor Højesteret om en irakisk statsborger med lovligt ophold siden 2-årsalderen bemærkede:

Selv om det tidligere røveri blev begået, mens han var mindreårig [...] finder Højesteret, at der er betydelig risiko for, at han også fremover vil begå kriminalitet, herunder personfarlig kriminalitet og narkotikakriminalitet, hvis han ikke udvises.

Parallelt hertil ligger [AM2017.03.16H2](#) om en tyrkisk statsborger født og opvokset i Danmark, [SS-57/2018-HJR](#) om en irakisk statsborger indrejst som 4-årig, samt landsretternes [S-0874-22](#) (indrejst som 7-årig) og [S-0806-22](#) (indrejst som 2-årig, tidligere tildelt advarsel). Modsat ses i [Sag 257/2015](#) og [S-1465-15](#), at gentagelse og en forudgående betinget udvisning ikke automatisk udelukker en fornyet betinget reaktion.

EMD anlægger samme vurdering af Danmark. I [16711/15 \(Mohammad mod Danmark\)](#) – en algerisk statsborger, der kom til Danmark som 14-årig uledsaget flygtningebarn og begyndte sin kriminalitet allerede i 2009 – afviste EMD klagen som åbenbart grundløs og lagde afgørende vægt på, at røveriet blev begået **efter** en betinget udvisningsdom. Tilsvarende i [18646/22 \(Goma mod Danmark\)](#), indrejst som 3-årig, røveri i prøvetiden for betinget udvisning efter voldtægtsdom), [11093/22 \(Davud Kibar mod Danmark\)](#), født i Danmark, ladet pistol på offentligt sted efter tidligere betinget udvisning) og [14171/23 \(Al-Habeeb mod Danmark\)](#), indrejst som 7-årig, knivvold efter udtrykkelig advarsel).

LOV	Udlændingeloven § 24a	Udlændingeloven § 24b, stk. 1	Udlændingeloven § 26, stk. 2
PRAKSIS			
	Højesteret · Dom om udvisning ændret: Indrejseforbud tidsbegrænses til 6 år		03.10.2022
	Højesteret · Højesteret stadfæster ubetinget udvisning for grov vold begået i prøvetiden		13.12.2018
	Højesteret · Stadfæstelse af dom for vold og udvisning af irakisk statsborger		19.09.2018
	Højesteret · Ubetinget udvisning for bestandig efter forsøg på hjemmerøveri og grov vold mod ældre mand		16.03.2017
	Højesteret · Ubetinget udvisning af tyrkisk statsborger for forsøg på groft hjemmerøveri med vold af særlig brutal karakter		16.03.2017
	Højesteret · Betinget udvisning af irakisk statsborger trods gentagen personfarlig kriminalitet – Proportionalitetsvurdering efter EMRK artikel 8		10.05.2016
	Højesteret · Udvisning af kriminel udlænding efter gentagen volds-kriminalitet i prøvetiden for betinget udvisning		26.03.2015
	Landsretten · Grov vold og røveri mod mindreårige førte til fængsel og udvisning		26.10.2022
	Landsretten · Ubetinget udvisning af somalisk statsborger trods lang tids ophold efter røveri og gentagen personfarlig kriminalitet		22.08.2022
	Landsretten · Vold, trusler og hjemmebrud: Betinget udvisning på trods af gentagelse og forudgående betinget udvisning		09.12.2015
	Menneskerettighedsdomstolen · Udvisning af irakisk statsborger for grov vold var ikke i strid med retten til privat- og familieliv		12.11.2024
	Menneskerettighedsdomstolen · EMD afviser klage over udvisning af langvarigt bosiddende efter dom for våbenbesiddelse		15.02.2024
	Menneskerettighedsdomstolen · EMD afgør: Permanent udvisning af langvarigt bosat person efter røveri i prøvetiden krænker ikke EMRK artikel 8		05.09.2023
	Menneskerettighedsdomstolen · EMD: Udvisning af ung kriminel efter røveri og gentagen kriminalitet afvises som åbenbart grundløs (EMRK Artikel 8)		20.11.2018

§ 7 Indrejseforbuddets varighed som selvstændigt proportionalitetsled

Indrejseforbuddets længde er ikke en automatisk følge af strafudmålingen, men et selvstændigt led i proportionalitetsvurderingen. [Udlændingelovens § 32, stk. 4](#) fastsætter udgangspunkterne – 6 år ved ubetinget fængsel indtil 1 år, 12 år ved 1-1½ år, og **for bestandig ved mere end 1 år og 6 måneder** – men [§ 32, stk. 5, nr. 1](#) giver adgang til et kortere forbud, når udgangspunktet ville gøre udvisningen uforenelig med Danmarks internationale forpligtelser.

Rigsadvokaten fremhæver, at Højesteret har fastslået, at det som led i proportionalitetsvurderingen »må indgå, hvilken varighed et eventuelt indrejseforbud har, herunder om det er for bestandig eller tidsbegrænset«, jf. **U 2025.1964H** – og at dette udtrykkeligt også gælder for mindreårige, jf. [pkt. 4.2.1.5](#).

Dette er den mest udbredte korrektionsmekanisme i praksis. Højesteret opretholder ofte selve udvisningen, men nedsætter forbuddet:

Afgørelse	Forhold	Landsrettens forbud	Højesterets forbud
SS-33/2022-HJR	Røveri og grov vold (straffri, utilregnelighed), tidligere røveri som mindreårig	For bestandig	6 år
SS-28/2023-HJR	Drab, født og opvokset i Danmark	For bestandig	6 år
29/2023 / Sag 29/2023	Skydevåben, 3 års fængsel, indrejst som 13-årig	For bestandig	6 år
SS-37/2022-HJR	Ladt pistol på offentligt sted, født og opvokset i Danmark	6 år (anklagemyndigheden påstod 12)	6 år – 12 år ville være uproportionalt
SS-62/2025-HJR	Grov vold, røveri og ulovlig tvang begået som 16-årig	6 år	6 år (stadfæstet)

At 6 år udgør et de facto-leje for velintegrerede unge, understøttes af EMD's praksis. I [26957/19 \(Khan mod Danmark\)](#) fandt EMD ikke et **6-årigt** forbud mod en født og opvokset »settled migrant« uproportionalt og lagde vægt på, at kontakten til familien kunne opretholdes. Omvendt statuerede EMD krænkelse i [31434/21 \(Sharifi mod Danmark\)](#) ved et **12-årigt** forbud, og i [42034/04 \(Emre\)](#), [32231/02 \(Keles mod Tyskland\)](#), indrejst som 10-årig og [42703/98 \(Radovanovic\)](#) ved **permanente** forbud.

Grænsen opad er ikke absolut. I [93/2022](#) opretholdt Højesteret et indrejseforbud **for bestandig** over for en irakisk statsborger, der kom til Danmark som 8-årig og var idømt 6 års fængsel for håndtering af 7 kg kokain – omfanget af narkotikakriminaliteten udgjorde her de meget tungtvejende grunde. Rigsadvokaten henviser tillige til **U 2025.1810H**, hvor en 31-årig, der kom til Danmark som 5-årig, blev idømt 4 års fængsel for narkotikakriminalitet og udvist med 6 års indrejseforbud, selv om han ikke tidligere var straffet af betydning for udvisningsspørgsmålet – udvisning forudsætter altså **ikke** en forudgående advarsel.

Endelig kan manglende tilknytning til modtagerlandet ikke i sig selv blokere udvisning. Højesteret udtalte i [Sag 29/2023](#):

Særligt med hensyn til betydningen af tilknytning til modtagerlandet bemærkes, at Menneskerettighedsdomstolens praksis må forstås således, at udvisning ikke er udelukket, selv om den pågældendes tilknytning til modtagerlandet reelt er ikke-eksisterende (»virtually non-existent«). Der må også i sådanne tilfælde foretages en samlet vurdering...

LOV	Udlændingeloven § 26, stk. 2	Udlændingeloven § 32, stk. 4, 5	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret stadfæster udvisning af mindreårig syrisk flygtning for grov vold og røveri		16.02.2026
	Højesteret · Proportionalitetsvurdering ved udvisning af afghansk statsborger uden tilknytning til modtagerlandet		20.09.2023
	Højesteret · Højesteret stadfæster dom i drabssag, men ændrer indrejseforbuddets varighed		25.08.2023
	Højesteret · Højesteret: Udvisning af irakisk statsborger med indrejseforbud for bestandig efter dom for grov narkotikakriminalitet (7 kg kokain)		09.05.2023
	Højesteret · Dom om udvisning ændret: Indrejseforbud tidsbegrænses til 6 år		03.10.2022
	Højesteret · Højesterets dom om udvisning af tyrkisk statsborger for våbenbesiddelse		15.09.2022
	Menneskerettighedsdomstolen · EMD-dom om udvisning: Krænkelser af privatlivets fred ved 12 års indrejseforbud for afghansk statsborger		05.09.2023
	Menneskerettighedsdomstolen · EMD: Udvisning af født og opvokset 'settled migrant' efter trusler mod politi krænker ikke EMRK Artikel 8		12.01.2021
	Menneskerettighedsdomstolen · EMD-dom: Emre mod Schweiz – Krænkelser af retten til privatliv og familieliv ved permanent indrejseforbud		22.05.2008
	Menneskerettighedsdomstolen · Keles mod Tyskland: EMD-afgørelse om indrejseforbud og retten til privat- og familieliv		27.10.2005
	Menneskerettighedsdomstolen · Radovanovic mod Østrig: Menneskerettighedskrænkelser ved udvisning grundet kriminalitet		22.04.2004

Mindreårige unionsborgere: den skærpede beskyttelse efter § 26 b, stk. 3, nr. 2

Er den unge omfattet af EU-reglerne, skifter vurderingen spor. Efter [udlændingelovens § 26, stk. 2](#) gælder § 26 b i stedet, og Rigsadvokaten understreger i [pkt. 3.2.2](#), at spørgsmålet »skal [...] vurderes efter udlændingelovens § 26 b, og ikke efter udlændingelovens § 26, stk. 2«.

[§ 26 b, stk. 1](#) opstiller grundbetingelsen – den personlige adfærd skal udgøre »en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse« – og fastslår, at »[e]n tidligere straffedom [...] ikke i sig selv [kan] begrunde en afgørelse om udvisning«. Beskyttelsen trappes derefter op: [stk. 2](#) kræver »alvorlige hensyn« ved tidsbegrænset ophold, og [stk. 3](#) sætter den højeste tærskel:

Stk. 3. Udlændinge, der er statsborgere i et EU- eller EØS-land [...] må ikke udvises i henhold til stk. 1, medmindre det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed, når de pågældende

- 1. har haft lovligt ophold her i landet i 10 forudgående år eller*
- 2. er mindreårige med undtagelse af tilfælde, hvor udvisningen er nødvendig af hensyn til barnets tarv som fastlagt i De Forenede Nationers konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder.*

Mindreårighed sidestilles dermed med 10 års ophold som selvstændig beskyttelsesgrund. Samme regel findes i [EU-opholdsbekendtgørelsens § 37](#). Rigsadvokaten redegør for rækkevidden i [pkt. 4.2.2.1.4](#) med citat fra forarbejderne til lov nr. 755 af 20. juni 2025:

For mindreårige unionsborgere vil således gælde, at beskyttelsen mod udvisning ikke er betinget af et forudgående lovligt ophold på 10 år, og ej heller er betinget af, at den mindreårige har opnået tidsbegrænset opholdstilladelse. Det må antages, at unionsborgeren skal være mindreårig på afgørelsestidspunktet for at være omfattet af beskyttelsen.

Tidspunktsreglen er afgørende i praksis: en gerningsmand, der er 16 ved gerningen, men fylder 18 inden dommen, falder uden for stk. 3, nr. 2. Det forklarer, hvorfor **U 2020.132H** – hvor den knap 16-årige gerningsmands far var unionsborger – blev afgjort efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, og artikel 28, stk. 1, sammenholdt med EMRK artikel 8 og Charterets artikel 7, uden at den skærpede mindreårighedsbeskyttelse blev udslagsgivende.

Selv uden mindreårighedsbeskyttelsen er EU-sporet mærkbart. I [SS-1123/2020-VLR](#) frifandt Vestre Landsret for ubetinget udvisning netop under henvisning til EU-rettighederne, og i [SS-37/2022-HJR](#) anvendte Højesteret associeringsafgørelsens artikel 14 med opholdsdirektivets artikel 12 som referenceramme.

LOV

[Udlændingeloven § 24b, stk. 2](#)
[Udlændingeloven § 26b, stk. 1-3](#)
[Udlændingeloven § 26, stk. 2](#)

PRAKSIS **Højesteret** · Højesterets dom om udvisning af tyrkisk statsborger for våbenbesiddelse 15.09.2022
Landsretten · Stadfæstelse af dom for vold, men frifindelse for ubetinget udvisning pga. EU-rettigheder 05.01.2021

§ 9 Efterprøvelse efter §§ 50 og 50 a – en ny og selvstændig vurdering

En udvisningsdom er ikke endelig i materiel forstand. Efter [udlændingelovens § 50, stk. 1](#) kan en udlænding, der påberåber sig **væsentlige ændringer** i sine forhold, begære udvisningens ophævelse – herunder indrejseforbuddets varighed, jf. [§ 32, stk. 10](#) – indbragt for retten. Begæringen fremsættes som udgangspunkt tidligst 6 måneder og senest 2 måneder før iværksættelsen, medmindre der foreligger ganske særlige grunde. For foranstaltningsdømte gælder [§ 50 a](#).

Prøvelsesstandarden er skarp. Højesteret formulerede den i [84/2024](#):

udvisningen alene skal ophæves, hvis opretholdelsen af udvisningen med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Efter EMD's storkammerdom af 7. december 2021 i sag 57467/15 (**Savran mod Danmark**) skal efterprøvelsen imidlertid indeholde en **fuld og selvstændig** artikel 8-prøvelse på efterprøvelsetidspunktet. Rigsadvokaten opsummerer i [pkt. 6.4.2](#):

I forbindelse med en § 50 a-prøvelse skal der, udover en vurdering af udlændingens helbredsmæssige tilstand, også skal foretages en fuld prøvelse af, om opretholdelsen af en udvisning vil være i strid med EMRK artikel 8. Ved prøvelsen skal inddrages alle relevante kriterier, som Menneskerettighedsdomstolen lægger vægt på i sin praksis efter EMRK artikel 8, herunder Maslov-kriterierne [...]

Domstolene skal herunder inddrage kriminalitetens art og grovhed, den forløbne tid, recidivrisikoen, helbredsforhold, familiemæssig situation, tilknytning til Danmark og modtagerlandet samt **indrejseforbuddets længde**, jf. Savran, præmis 192-199. Det er netop på dette punkt, at mindreårighedssporet får fornyet betydning: en person, der blev udvist for kriminalitet begået som 16-årig, skal ved efterprøvelsen bedømmes på grundlag af den samlede udvikling siden – ikke på gerningstidspunktets øjebliksbillede.

At efterprøvelsen har reelt indhold, viser [Sag 28/2021](#), hvor Højesteret **ophævede** en udvisning af en tyrkisk statsborger født og opvokset i Danmark, der var dømt for drabsforsøg mod sin mor under en psykose. Retten fandt, at end ikke et tidsbegrænset indrejseforbud kunne gøre indgrebet proportionalt:

Efter en samlet vurdering finder Højesteret herefter, at udsendelse af T til Tyrkiet som bestemt ved Østre Landsrets dom af 10. oktober 2019 vil være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og at dette gælder, selv om der nu fastsættes et tidsbegrænset indrejseforbud.

Tilsvarende ophævede Højesteret i [SS-103/2024-HJR](#) en livsvarig udvisning efter næsten 26 år uden ny kriminalitet – og fraveg de almindelige tidsfrister i § 50, stk. 1, fordi de langvarige ændringer udgjorde »ganske særlige grunde«. Omvendt viser [84/2024](#) og [SS-52/2024-HJR](#), at prøvelsen ikke er en fri fornyet bedømmelse: ændringerne skal have en styrke, der – havde de foreligget ved udvisningsafgørelsen – ville have ændret udfaldet.

LOV

[Udlændingeloven § 26, stk. 2](#)[Udlændingeloven § 32, stk. 10](#)[Udlændingeloven § 50, stk. 1](#)[Udlændingeloven § 50a](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret ophæver livsvarig udvisning af iransk statsborger efter 24 år på baggrund af psykisk sygdom og familietilknytning	14.08.2025
	Højesteret · Højesteret stadfæster udvisning trods forværret helbred hos udvist persons barn	27.03.2025
	Højesteret · Højesteret frifinder for udvisning grundet proportionalitetsvurdering efter artikel 8	30.01.2025
	Højesteret · Højesteret ophæver udvisning af sindssyg person efter drabsforsøg i lyset af Savran-dommen	11.10.2022

Anklagemyndighedens behandling af udvisningsspørgsmålet i sager mod unge udlændinge

Rigsadvokatmeddelelsen indeholder bindende retningslinjer for, hvordan anklagemyndigheden skal håndtere udvisningsspørgsmålet i ungesager. Udgangspunktet er restløst, jf. [Rigsadvokatmeddelelsen om udvisning ved dom, pkt. 2](#):

Alle sager, hvor en udlænding sigtes for et strafbart forhold, der efter bestemmelserne i udlændingelovens §§ 22-23 kan føre til udvisning, skal efterforskes og sagsbehandles med det udgangspunkt, at der skal nedlægges påstand om udvisning.

Dette gentages i [Rigsadvokatmeddelelsen om behandlingen af sager mod unge lovovertrædere, pkt. 3.2.1.1](#), som tillige løser samspillet med ungdomskriminalitetsordningen:

*Hvis det findes, at betingelserne for udvisning – eller en advarsel om udvisning – er opfyldt i en sag mod en ung udlænding, skal anklagemyndigheden **altid** nedlægge påstand om udvisning eller en advarsel om udvisning.*

Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet finder kun anvendelse for unge, der har opholdstilladelse eller som i øvrigt har fast, lovligt ophold i Danmark. Ungdomskriminalitetsnævnet kan således ikke træffe afgørelse med virkning over for en ung udlænding, der er udvist ved endelig dom.

Hvis der nedlægges påstand om udvisning i en sag, hvor kriterierne for henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet er opfyldt, skal anklagemyndigheden nedlægge en principal påstand om udvisning og en subsidær påstand om advarsel om udvisning kombineret med efterkommelse af en eventuel afgørelse efter §§ 12-14 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. En ungdomssanktion kan kombineres med udvisning [...]

Udvisning og ungdomskriminalitetsforanstaltninger er dermed gensidigt udelukkende for nævnets vedkommende, men **ikke** for ungdomssanktionens. Konsekvensen ses konkret i sagskomplekset bag

[AM2026.02.16H](#), hvor landsretten lod bestemmelsen om Ungdomskriminalitetsnævnet bortfalde. De materielle rammer for ungdomssanktionen behandles i [praksisoversigten om Ungdomskriminalitetsnævnet](#).

Processuelt skal anklagemyndigheden som udgangspunkt indhente en udtalelse fra udlændingemyndighederne, jf. [pkt. 3.1.1](#) – dog ikke, hvis »det er utvivlsomt, at udlændingen alene skal tildeles en advarsel om udvisning«. Udtalelsen skal indhentes senest samtidig med, at anlageskriftet sendes til retten med forbehold for påstand om udvisning. Påstanden om advarsel formuleres efter [pkt. 3.3](#) som en påstand om tildeling »i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24 b, stk. 1, jf. § 22, stk. 1«. Retten skal ved dommens afsigelse vejlede den unge om advarslens betydning, jf. [§ 24 b, stk. 3](#) – en vejledningspligt med reel bevismæssig betydning, fordi advarslen senere skal kunne tillægges vægt efter [§ 24 a, nr. 5](#).

LOV	Udlændingeloven § 22, stk. 1	Udlændingeloven § 24b, stk. 1, 3	Udlændingeloven § 24a
PRAKSIS	Højesteret · Højesteretsdom om udvisning af 16-årig for grov vold, røveri og pengefalsk 16.02.2026 Landsretten · Skærpet straf for grov vold, røveri og pengefalsk begået af mindreårige – Udvisning af 16-årig syrisk statsborger 11.03.2025		

§ 11 Sammenfatning: to spor og de faktorer, der afgør hvilket

Praksis om udvisning for kriminalitet begået under 18 år falder i to klart adskilte spor.

Advarselssporet – den klare hovedregel for velintegrerede unge. Højesteret frifinder for udvisning og tildeler advarsel efter [§ 24 b](#), når den unge er født i eller indrejst som barn til Danmark, har sin familie og hele sit sociale liv her, ikke tidligere er tildelt advarsel eller betinget udvist, og hvor den tidligere kriminalitet ikke indikerer en generel trussel mod den offentlige orden. Strafmålingen er ikke afgørende: både [AM2024.06.21H](#) (2 år og 2 måneder for grov vold begået som 17-årig) og [Sag 15/2024](#) (4 år og 6 måneder for uagtsomt manddrab) endte med advarsel, langt over forarbejdernes 1-årsudgangspunkt – netop fordi det udgangspunkt ifølge forarbejderne selv »forudsætter [...], at der ikke er tale om et strafbart forhold begået som mindreårig«.

Udvisningssporet – undtagelsen. Den udløses af kombinationen af meget alvorlig voldelig kriminalitet, en dokumenteret kriminel løbebane og hurtigt recidiv, typisk efter en advarsel eller betinget udvisning. **U 2020.132H** (knivstik i brystet under to måneder efter dom for ligesartet kriminalitet) og [SS-62/2025-HJR](#) (grov vold og røveri syv dage efter en advarsel, tre tidligere voldsdomme, første voldsforhold i den måned han fyldte 15) markerer tærsklen. I begge sagde retten udtrykkeligt, at mindreårigheden »efter omstændighederne« ikke kunne føre til et andet resultat.

De fire faktorer, der afgør sporvalget, er:

- **Voldens karakter** – Maslov præmis 84-85's sondring mellem ikke-voldelig og meget alvorlig voldelig ungdomskriminalitet er styrende. Uagtksomhed og utilregnelighed trækker mod advarsel.
- **Recidivmønstret** – ikke antallet af domme, men hastigheden og ligetetheden. Byretten i sag 62/2025 fremhævede »hurtigt recidiv« og syv dage siden sidste dom.
- **Advarsel eller betinget udvisning** – det tungeste enkeltmoment, jf. § 24 a, nr. 5. En overtrådt advarsel neutraliserer i praksis mindreårighedens formildende virkning.
- **Fortsættelse efter det 18. år** – Højesteret udskiller i AM2017.03.16H udtrykkeligt voksenkriminaliteten som det bærende: det var, at han »er fortsat med at begå personfarlig kriminalitet, efter han blev 18 år«, der gjorde grundene meget tungtvejende.

Uanset sporvalget står **indrejseforbuddets varighed** som en selvstændig ventil. Selv hvor udvisningen opretholdes, nedsætter Højesteret regelmæssigt forbuddet fra bestandig til 6 år, jf. § 32, stk. 5, nr. 1 – og EMD's danske krænkelssager (Abdi, Noorzae, Sharifi og Sarac) angik alle forbud på 12 år eller for bestandig.

Endelig ændrede **lov nr. 755 af 20. juni 2025** balancen strukturelt. Med nyaffattelsen af § 22 – hvorefter enhver ubetinget fængselsstraf udløser udvisning – er hjemmelsspørgsmålet reelt afviklet for lovovertrædelser begået fra 1. juli 2025. Hele afvejningen ligger nu i § 26, stk. 2 og – for EU-borgere – i § 26 b, hvor mindreårige unionsborgere har den stærkeste beskyttelse i hele systemet: udvisning kræver, at det er »bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed«.

For den generelle § 26-proportionalitet uden mindreårighedselement henvises til [praksisoversigten om udvisning og integration efter § 26](#), for kriminalitetskravet og indrejseforbuddets længde til [praksisoversigten om udvisning ved straf](#), og for den selvstændige artikel 8-beskyttelse til [praksisoversigten om EMRK artikel 8](#).

LOV	Udlændingeloven § 22, stk. 1	Udlændingeloven § 24b, stk. 1	Udlændingeloven § 24a
	Udlændingeloven § 26, stk. 2	Udlændingeloven § 26b, stk. 3	Udlændingeloven § 32, stk. 5
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret stadfæster udvisning af mindreårig syrisk flygtning for grov vold og røveri 16.02.2026 Højesteret · Højesteretsdom om udvisning af 16-årig for grov vold, røveri og pengefalsk 16.02.2026 Højesteret · Højesterets afgørelse om udvisning efter uagtsomt manddrab ved særligt hensynsløs kørsel 08.11.2024 Højesteret · Højesterets afvisning af udvisning af 17-årig født i Danmark efter grov vold med golfkølle 21.06.2024 Højesteret · Højesteret frifinder for udvisning i sag om grov vold og tildeler advarsel om udvisning 21.06.2024 Højesteret · Ubetinget udvisning for bestandig efter forsøg på hjemmerøveri og grov vold mod ældre mand 16.03.2017 Menneskerettighedsdomstolen · EMD-dom om udvisning: Krænkelser af privatlivets fred ved 12 års indrejseforbud for afghansk statsborger 05.09.2023		

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Straffeloven § 82	stk. 1	Udlændingeloven § 22	stk. 1
Udlændingeloven § 24b	stk. 1	Udlændingeloven § 24a	
Udlændingeloven § 26	stk. 2	Udlændingeloven § 26b	stk. 3
Udlændingeloven § 32	stk. 4-5	Udlændingeloven § 50	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

45 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

23

16.02.2026	Højesteretsdom om udvisning af 16-årig for grov vold, røveri og pengefalsk	AM2026.02.16H
16.02.2026	Højesteret stadfæster udvisning af mindreårig syrisk flygtning for grov vold og røveri	10584-12499
14.08.2025	Højesteret ophæver livsvarig udvisning af iransk statsborger efter 24 år på baggrund af psykisk sygdom og familietilknytning	9963-11657
27.03.2025	Højesteret stadfæster udvisning trods forværret helbred hos udvist persons barn	84/2024
30.01.2025	Højesteret frifinder for udvisning grundet proportionalitetsvurdering efter artikel 8	7135-8573
18.12.2024	Højesteret ophæver udvisning af statsløs palæstinenser på grund af manglende proportionalitet og recidivfare	39-2024
08.11.2024	Højesterets afgørelse om udvisning efter uagtsomt manddrab ved særligt hensynsløs kørsel	15-24
13.09.2024	Højesteret omstøder udvisning af sindssyg mand med stærk tilknytning til Danmark	6161-7383
21.06.2024	Højesterets afvisning af udvisning af 17-årig født i Danmark efter grov vold med golfkølle	AM2024.06.21H
21.06.2024	Højesteret frifinder for udvisning i sag om grov vold og tildeler advarsel om udvisning	5782-6904
30.10.2023	Højesterets dom om voldtægt og udvisning: Proportionalitetsvurdering efter EMRK artikel 8 for en velintegreret udlænding	34-2023
20.09.2023	Proportionalitetsvurdering ved udvisning af afghansk statsborger uden tilknytning til modtagerlandet	29-2023
25.08.2023	Højesteret stadfæster dom i drabssag, men ændrer indrejseforbuddets varighed	3677-4401
09.05.2023	Højesteret: Udvisning af irakisk statsborger med indrejseforbud for bestandig efter dom for grov narkotikakriminalitet (7 kg kokain)	93/2022
11.10.2022	Højesteret ophæver udvisning af sindssyg person efter drabsforsøg i lyset af Savran-dommen	28-2021
03.10.2022	Dom om udvisning ændret: Indrejseforbud tidsbegrænses til 6 år	2129-2542
15.09.2022	Højesterets dom om udvisning af tyrkisk statsborger for våbenbesiddelse	1965-2340
13.12.2018	Højesteret stadfæster ubetinget udvisning for grov vold begået i prøvetiden	Sag 76/2018
19.09.2018	Stadfæstelse af dom for vold og udvisning af irakisk statsborger	473-548
16.03.2017	Ubetinget udvisning af tyrkisk statsborger for forsøg på groft hjemmerøveri med vold af særlig brutal karakter	AM2017.03.16H2
16.03.2017	Ubetinget udvisning for bestandig efter forsøg på hjemmerøveri og grov vold mod ældre mand	AM2017.03.16H

10.05.2016	Betinget udvisning af irakisk statsborger trods gentagen personfarlig kriminalitet – Proportionalitetsvurdering efter EMRK artikel 8	Sag 257/2015
26.03.2015	Udvisning af kriminel udlænding efter gentagen voldskriminalitet i prøvetiden for betinget udvisning	260-2014

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

7

11.03.2025	Skærpet straf for grov vold, røveri og pengefalsk begået af mindreårige – Udvisning af 16-årig syrisk statsborger	S-1992-24
21.06.2024	Landsretten skærper dom for voldtægt af to 14-årige piger - 17-årig tiltalt idømt 2 år og 4 måneders fængsel	S-1207-23
31.01.2023	Landsrettens dom over 17-årig for voldtægt af barn og udvisning med tidsbegrænset indrejseforbud	S-2908-22
26.10.2022	Grov vold og røveri mod mindreårige førte til fængsel og udvisning	S-0806-22
22.08.2022	Ubetinget udvisning af somalisk statsborger trods lang tids ophold efter røveri og gentagen personfarlig kriminalitet	S-0874-22
05.01.2021	Stadfæstelse af dom for vold, men frifindelse for ubetinget udvisning pga. EU-rettigheder	1421-1728
09.12.2015	Vold, trusler og hjemmebrud: Betinget udvisning på trods af gentagelse og forudgående betinget udvisning	S-1465-15

MENNESKERETTIGHEDSDOMSTOLEN · SPECIALRET

13

12.11.2024	EMD: Udvisning af syrisk statsborger efter grov kriminalitet krænker ikke EMRK artikel 8	9588/21
12.11.2024	Udvisning af irakisk statsborger for grov vold var ikke i strid med retten til privat- og familieliv	14171/23
15.02.2024	EMD afviser klage over udvisning af langvarigt bosiddende efter dom for våbenbesiddelse	11093/22
05.09.2023	EMD-dom om udvisning: Krænkelse af privatlivets fred ved 12 års indrejseforbud for afghansk statsborger	31434/21
05.09.2023	EMD afgør: Permanent udvisning af langvarigt bosat person efter røveri i prøvetiden krænker ikke EMRK artikel 8	18646/22
01.02.2022	EMD: Permanent udvisning af etableret migrant dømt for grov vold som mindreårig er ikke uproportional	16588/20
12.01.2021	EMD: Udvisning af født og opvokset 'settled migrant' efter trusler mod politi krænker ikke EMRK Artikel 8	26957/19
20.11.2018	EMD: Udvisning af ung kriminel efter røveri og gentagen kriminalitet afvises som åbenbart grundløs (EMRK Artikel 8)	16711/15
16.10.2012	Udvisning af somalisk statsborger fra Storbritannien efter dom for røverforsøg (M.S. mod Storbritannien)	56090/08

23.06.2008	Maslov mod Østrig: EMD-afgørelse om proportionalitet ved udvisning og retten til privatliv	1638/03
22.05.2008	EMD-dom: Emre mod Schweiz – Krænkelse af retten til privatliv og familieliv ved permanent indrejseforbud	42034/04
27.10.2005	Keles mod Tyskland: EMD-afgørelse om indrejseforbud og retten til privat- og familieliv	32231/02
22.04.2004	Radovanovic mod Østrig: Menneskerettighedskrænkelse ved udvisning grundet kriminalitet	42703/98
ANKESTYRELSEN · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
01.01.2024	Ledighedsydelse under ferie for fleksjobansatte: Subsidiær ret ved samtidighedsferie	15-24
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
05.07.2022	Ugyldig handicapparkering grundet manglende synlighed af udløbsdato på parkeringskort	park-1728

FORARBEJDE Betænkninger

1 reference

Udvisning - Betænkning nr. 1326 afgivet af Udvisningsudvalget, Bind 2

nr. 1326 · 1997 · Indenrigsministeriet